

Pauli bref till Titus.

1 Kapitlet.

Paulus hälsar Titus, v. 1. Och säger, att han hade lämnat honom kvar på Kreta, för att han skulle tillsätta äldste i städerna, v. 5. Beskrifver så först, hurudan en biskop eller en äldste skall vara, v. 6. Och hvad hans ämbete är, v. 9. Sedan, hurudana förförarna och de falska lärarna äro, v. 10. Och befaller honom att bestraffa dem, så att de må lämna sina fabler och människors bud, v. 13.

Paulus, Guds tjänare och Jesu Kristi apostel, efter Guds utvaldas tro och kunskapen om den sanning, som hörer gudaktigheten till¹,

¹ 1 Tim. 3: 16, kap. 6: 3.

2. i hoppet om ett evigt lif, hvilket Gud, som icke kan ljuga¹, från eviga tider² hafver utlofvat³ —

¹ 4 Mos. 23: 19. 2 Tim. 2: 13. ² Rom. 16: 25. 2 Tim. 1: 9. ³ Rom. 1: 2.

3. och i sinom tid uppenbarade¹ han sitt ord genom den predikan, som efter Guds, vår Frälsares, befallning är mig betrodd² —

¹Ef. 1: 9, kap. 3: 9. Kol. 1: 26. 2 Tim. 1: 10. 1 Petr. 1: 20. ²Ap. G. 20: 24. 2 Kor.

2: 12. Gal. 2: 2. 1 Tess. 2: 4.

4. till Titus, min sannskyldige son, efter gemensam tro. Nåd, barnhär-

tighet, frid af Gud, Fadern, och Herren Jesus Kristus, vår Frälsare¹.

¹ Ef. 1: 2. Kol. 1: 2. 2 Tim. 1: 2. Filem. v. 3.

5. Fördenskutl lämnade jag dig kvar på Kreta, att du skulle ställa i ordning hvad som ännu fattades, och för att du skulle i hvar stad tillsätta äldste¹, såsom jag hafver befallt dig: ¹ Ap. G. 14: 23. 2 Tim. 2: 2.

6. den som är ostrafflig¹, en enda hustrus man, och hafver troende barn, som ej äro beryktade för ett liderligt lefverne eller för genstörtighet. ¹ 1 Tim. 3: 2.

7. Ty en biskop bör vara ostrafflig, såsom det höfves en Guds förvaltare, icke egenkär, icke snar till vrede, icke begifven på vin¹, icke våldsam, icke sniken efter slem vinning²,

¹ 3 Mos. 10: 9. Ef. 5: 18. 1 Tim. 3: 3.

² 1 Petr. 5: 2.

8. utan gästvänlig¹ och älskande det godt är, tuktig, rättfärdig, helig, kysk, ¹ 1 Tim. 3: 2.

9. hallande sig vid det fasta ordet, efter läran, på det att han må vara mäktigt bade att förmana medelst

den hälsosamma läran¹ och att öfvervinna dem som säga emot.

¹ 1 Tim. 6: 3. ² 2 Tim. 1: 13, kap. 4: 3. Tit. 2: 1.

10. Ty många genstörtiga finnas, hvilka föra fåfängligt tal¹ och äro bedragare, i synnerhet ibland de omskurna².

¹ 1 Tim. 1: 6. ² Ap. G. 15: 1.

11. På sådana bör man tillstoppa munnen, ty de förvillan¹ hela hus, lärande, för slem vinnings skull², hvad otillbörligt är³.

¹ 2 Tim. 3: 6. ² 1 Tim. 6: 5. ³ Matt. 23: 23.

12. En af dem, en deras egen profet, hafver sagt: Kreterna, lögnare städs, äro odjur, glupska och lata.

13. Detta vittnesbörd är sant. Därföre, bestraffa dem strängeligen, så att de varda sunda i tron

14. och icke akta på judiska fabler¹ och bud af människor², som vända sig ifrån sanningen³.

¹ 1 Tim. 1: 4, kap. 4: 7. ² Matt. 15: 9. Kol. 2: 22. ³ Es. 29: 13.

15. För de rena är allting rent, men för de orena och otrogna är intet rent¹, utan hos dem äro både förstånd och samvete orenade.

¹ Matt. 15: 11. Luc. 11: 39. Ap. G. 10: 15. Rom. 14: 14, 20.

16. De säga sig känna Gud, men med gärningarna förneka de det¹; ty de äro vederstyggliga och olydiga och till allt godt verk odugliga.

¹ Jer. 4: 22. 2 Tim. 3: 5. Jud. br. v. 4.

2 Kapitlet.

Därhos lærer och befaller aposteln honom att förmana hvar och en i sitt stånd till goda gärningar, v. 1. Och med sitt eget exempel föregå dem, v. 7. Ty där-

före hafver Gud bevisat oss sin nåd genom Kristus, att vi skola försaka all ogudaktighet och beflita oss om ett gudfruktigt lefverne och alla goda gärningar, v. 11.

Men tala du sådant, som är den hälsosamma läran värdigt:

2. att gamla män skola vara nyktra, skicka sig värdigt och tuktigt, vara sunda i tron, i kärleken och i tålmodet;

3. att gamla kvinnor desslikes skola skicka sig, såsom det höfves heliga kvinnor¹, icke löpa omkring med förtal, icke vara slafvar under begäret efter mycket vin, utan lära andra hvad godt är,

¹ 1 Tim. 2: 9, kap. 5: 13. 1 Petr. 3: 3.

4. för att de må kunna fostra de unga kvinnorna till tuktighet, till att älska sina män och hafva sina barn kära,

5. att vara tuktiga, kyska, husliga, goda, sina män underdåniga¹, på det att Guds ord icke skall varda försmädat.

¹ 1 Mos. 3: 16. 1 Kor. 14: 34. Ef. 5: 22. Kol. 3: 18. 1 Petr. 3: 1.

6. Förmana sammalunda de unga männen att vara tuktiga.

7. Ställ dig själf uti allt som ett föredöme¹ i goda gärningar, med oförfalskad renhet i läran, med värdighet,

¹ 1 Tim. 4: 12. 1 Petr. 5: 3.

8. med hälsosamt, ostraffligt tal, på det att den som står emot oss, må blygas, då han icke hafver något ondt att säga om oss¹.

¹ 1 Tim. 5: 14. 1 Petr. 2: 12, 15, kap. 3: 16.

9. Förmana tjänarna att vara sina

herrar underdåniga och uti allting dem till behag¹, icke gensvariga,

¹ Ef. 6: 5. Kol. 3: 22. 1 Tim. 6: 1, 2. 1 Petr. 2: 18.

10. icke oärliga, utan i allt bevisande dem redbar trohet, på det att de i alla stycken må vara till prydning för Guds, vår Frälsares, lära.

11. Ty Guds nåd, som hafver frälsning för alla människor, är uppenbarad;¹

¹ 1 Tim. 2: 4. Tit. 3: 4.

12. den fostrar oss till att afsäga oss all ogudaktighet och alla världsliga lustar och till att lefva tuktigt, rättfärdigt och gudaktigt i denna världen¹,

¹ Ef. 1: 4. Kol. 1: 22. 2 Tim. 1: 9. 1 Joh. 2: 16.

13. och vänta det saliga hoppet och den store Gudens och vår Frälsares, Jesu Kristi, härliga uppenbarelse¹,

¹ 1 Kor. 1: 7. Fil. 3: 20.

14. hans, som hafver utgifvit sig själf för oss, på det att han skulle förlösa oss ifrån all orättfärdighet och rena åt sig ett egendomsfolk¹, som befilitar sig om goda gärningar.

¹ 2 Mos. 19: 5. Gal. 1: 4, kap. 2: 20. Ef. 2: 10, kap. 5: 2. Ebr. 9: 14.

15. Tala sådant, och förmana och bestraffa med all myndighet. Låt ingen förakta dig.

3 Kapitlet.

Vidare befäller han honom att förmana till hörsamhet emot öfverheten och till alla goda gärningar, v. 1. Särdeles till mildhet och saktmodighet emot hvar man, v. 2. Ty de hade fordom varit oförståndiga och ogudaktiga, v. 3. Men nu voro de af Guds nåd frälsta genom dopet för Kristi skull, för att de skulle vinnlägga sig om goda gärningar, v. 4. Sedan förmanar han honom att undvika fåfång och falsk

lära och dess lärare, v. 9. Befaller honom så att framdeles komma till honom etc., v. 12. Och slutar med vanlig hälsning, v. 15.

Lägg dem på minnet, att de skola vara öfverheter och myndigheter underdåniga, visa dem lydnad¹ och vara redobogna till allt godt verk,

¹ Rom. 13: 1 f. 1 Petr. 2: 13.

2. att de icke skola smäda någon, icke vara stridslystna, utan fogliga, och i allt visa saktmodighet emot alla människor¹.

¹ Fil. 4: 5. 2 Tim. 2: 24, 25.

3. Ty vi voro ock fordom oförståndiga, ohörsamma, villfarande, trålar under allehanda begärelser och lustar, vandrande i ondska och afund; vi voro afskydda och hatade hvarandra¹.

¹ 1 Kor. 6: 11. Ef. 2: 1 f., kap. 5: 8. Kol. 3: 7. 1 Petr. 4: 3.

4. Men när Guds, vår Frälsares, godhet och kärlek till människorna uppenbarades¹,

¹ Tit. 2: 11.

5. då frälste han oss, icke för rättfärdighetens gärningars¹ skull, som vi hade gjort, utan efter sin barmhärtighet², genom ett bad till ny födelse³ och förnyelse i den Helige Ande,

¹ Rom. 3: 20, kap. 4: 2, 6, kap. 9: 11, kap. 11: 6. Gal. 2: 16. ² Ap. G. 15: 11. Ef. 1: 4, kap. 2: 4, 9. 2 Tim. 1: 9. ³ Joh. 3: 5. Ef. 5: 26.

6. hvilken han rikligen utgöt öfver oss¹ genom Jesus Kristus, vår Frälsare,

¹ Hes. 36: 25. Joel 2: 28. Ap. G. 2: 33. Rom. 5: 5.

7. på det att vi skola varda rättfärdiga genom hans nåd och blifva arvingar till evinnerligt lif, efter hoppet¹.

¹ Rom. 8: 23, 24.

8. Det är ett fast ord, och jag vill, att du med kraft vittnar härom, på det att de som hafva satt sin tro till Gud må vinnlägga sig om att rätt öfva goda gärningar. Sadant är godt och nyttigt för människorna.

9. Men dåraktiga spörsmål och släktregister och trätor och strider om lagen må du undfly. Ty sådant är onyttigt och fåfängligt¹.

¹ 1 Tim. 1: 4, kap. 4: 7, kap. 6: 20.
2 Tim. 2: 23. Tit. 1: 14.

10. En man, som kommer parti-söndring åstad, må du visa ifrån dig, sedan du en eller två gånger hafver förmanat honom¹,

¹ Matt. 18: 17. Rom. 16: 17. 2 Tess. 3: 6.
2 Tim. 3: 5. 2 Joh. v. 10.

11. vetande, att en sådan är förvänd och syndar och hafver fällt domen öfver sig själf.

12. Då jag framdeles sänder till dig Artemas eller Tykikus, så skynda dig att snart komma till mig i Nikopolis, ty jag hafver satt mig före att blifva där öfver vintern.

13. Senas, den lagkloke, och Apolos må du med omsorg utrusta för deras resa, så att dem intet fattas.

14. Men må ock de, som äro våra bröder, lära sig att rätt öfva goda gärningar, där detta behöfves, på det att de icke må blifva utan frukt.

15. Alla, som äro hos mig, hälsa dig. Hälsa dem som älska oss i tron. Nåd vare med eder alla. Amen.